

domu, se ne bo vršilo, ker sta oba predavatelja to nedeljo neodložljivo drugje zadržana. Kdaj bo nameravano predavanje, bomo pravočasno še obvestili članstvu v časopisju.

Slovenci v Zagrebu. Prva nedelja letošnjega marca (7. marca) je prinesla zagrebškimi Slovencem lepo Baragovo proslavo, katero sta s svojo navzočnostjo počastila tudi oba slovenska škofa: dr. G. Rožman in dr. Ivan Tomažič, ki sta se mudila v Zagrebu ob posvetitvi novega belgrajskega nadškofa g. dr. J. Ujčića. Baragova proslava, tukaj jo je priredilo Slomškovo

prosvetno društvo, se je pričela že pred 4. uro z veličastno igro »Ben Hur«. Med odmorom je zastopnik Slomškovega prosvetnega društva pozdravil oba škofa in poudaril pomen proslave, naslednjo pavzo pa je imel zelo lep govor o Baragi ljubljanski škof; za njim je spregovoril še mariborski vladika o Slomšku in delu za njegovo beatifikacijo. Ko sta oba škofa odhajala, jima je vsa dvorana ploskala in mahala v pozdrav. Igra sama je trajala do pol 9. ure in jo bomo na splošno željo v nedeljo 21. marca (na cvetno nedeljo) ponovili ob pol štirih popoldne.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zg. Polskava. V Bukovcu je preminula mlada gospodinja, vzor krščanske žene in matere, Marija Koropec, žena uglednega posestnika in mati dveh otrok. Rajna je gledala na to, da so bili pri hiši sami krščanski listi in predvsem njen ljubljenec »Slovenski gospodar«. Občo priljubljenost blage Marije je pokazal obilno obiskan pogreb, ki se je vršil zadnje soboto. Blagi materi bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalim naše sožalje!

Galičija pri Celju. Žalostno so zapeli Gališki zvonovi in naznanili so žalostno vest, da smo 4. marca položili v prerani grob Nežo Podvrtnik v starosti 47 let. Zapustila je žalujočega moža in sedem nepreskrbljenih otrok. N. v. m. p.

Sv. Jurij ob južni žel. Umrli je v petek dne 12. t. m., ob 11. uri dopoldne, daleč naokrog znana in ugledna gostilničarka v Katoliškem domu gospa Terezija Žličar. Pred šestimi leti ji je umrl mož Franc Žličar, agilni delavec v katoliških društvih. Zapustil ji je takrat svoja dva otroka iz prvega zakona: Ivana, sedaj kaplana v Mariboru, in hčerko Micko, ki je rajni v bolnišnici stregla kakor pravi materi. Pokojna je zapustila pet nedoraslih otrok; hotela jih je lepo vzgojiti v pravem krščanskem duhu in med njimi želela imeti tudi sina duhovnika. A tega ni dočakala. Dolgo je trpela vsled hude bolezni, silno težki so bili zadnji dnevi, dokler je Bog

ni rešil, v 47. letu starosti. Zadnja tolažba ji je bila, da je mogla še večkrat prejeti sv. zakramente. Pogreb je bil v ponedeljek 15. t. m., ob 9. uri dopoldne. Bog naj da njeni duši večni mir, otrokom pa svoje varstvo! Preostalim izražamo iskreno sožalje!

Ponikva ob juž. žel. Umrli so: Ana Ratej, 28. febr., žena posestnika in železn. kmetnika, stara 40 let, blaga mati petero nepreskrbljenih otrok. Umorila jo je pljučna jetika. — Anton Zdošek, p. d. Hriberšek 1. marca, star nad 80 let, čestitljiv oče č. g. Alojzija Zdošek, župnika pri Sv. Martinu na Pohorju, in častite šolske sestre M. Serafine Zdošek. — Marija Brglez 4. marca, vdova, stara 69 let. Zadelala jo je možganska kap na potu v cerkev. Naj počivajo v miru!

Št. Vid pri Grobelnem. Nenadoma je za vedno zatisnil oči vzoren in blagi krščanski mož Franc Obreza, posestnik v Platinovcu, star komaj 59 let. Bil je priden in skrben gospodar. Kako je bilo vse njegovo življenje samo trpljenje, tako tudi ni smrt prizanašala. Mnogo je moral pretrpeti, ko ga je pred štirimi leti zapustila njegova skrbna in pridna žena. Ali mož se ni ustrašil, temveč je vzel vse križe in vso odgovornost na svoje rame in vzorno gospodaril s tremi otroki naprej. Rajniki je bil vzoren krščanski mož in oče izredno blagega značaja.

Pametno ravnanje.

Letošnja druga številka »Naše moč« je prinesla sliko Plasivno družine iz Javornika (št. 54). Plasivna družina je ena izmed mnogih družin, ki so cele zavarovane pri Karitas. Družina šteje 7 članov. Starši so zavarovani za posmrtnino, otroci pa za doživetje in smrt. Tako val mirno gledajo bodočnosti v oči. Starši so za slučaj svoje smrti rešili otroke neprijetnega vprašanja: »kje vzeti denar za kritje raznih stroškov«, ker bo Karitas izplačala posmrtnino, s katero bodo mogli kriti pogrebne stroške ter druge izdatke. Otroci pa so si zagotovili za ponejša leta gotovo vsoto denarja, ker jim bo Karitas po preteku določenega števila let izplačala zavarovalnino. Ali ni to pametno ravnanje? Tako bi moral ravnati pri vsaki hiši! Karitas vsakemu nudi tri možnosti. Starejši ljudje se lahko zavarujejo za slučaj smrti (posmrtnina). Mlajši pa lahko zavarujejo doto ali starostno preskrbo. Posmrtnina se izplača po smrti zavarovanca domačim, doto in starostna preskrba pa po preteku dogovorjenega števila let. Pogoji so pri vseh treh vrstah zavarovanja zelo ugodni. Prvi pogoj je zdravje ob sklepu zavarovanja. Glede višin premij se lahko odloči vsak zavarovanec sam. Ob pristupu je treba plačati pri posmrtninskem zavarovanju samo 10 Din, pri zavarovanju dote in starostne preskrbe pa 20 D. Zavarovanje stopi v veljavo takoj po plačilu prve mesečne premije. Izvzeti so le tisti slučajji, v katerih se določi čakalni rok. — Karitas ima svoje potnike in zastopnike. Pri teh dobite vsa potrebna navodila. Lahko pa se obrnete tudi na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova 8). Storitve to čimprej, ker je vsakega dneva škoda. Pametno ravnanje.

Gotovo ni v vsem življenju nikomur rekel nikdar žal besede. Nikdar ni odrekel nobene prošnje, naj si bo siromaku ali sosedu, vsakemu je rad postregel, če je bilo le v njegovih močeh. Nešteti je bil boter, ki se ga bodo gotovo vsi spominjali kot dobrotnika. Kako je bil splošno priljubljen, je pričal njegov velik in lep pogreb. Ob hiši žalosti in ob grobu so mu šentvidski pevci zapeli ganjive žalostinke. Pokojnik je bil tudi zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« od tistega časa, ko je začel izhajati. Naj počiva v miru!

Razbor pri Zidanem mostu. V tretjič gre rado pravi pregovor. Komaj smo se poslovili v tem letu na zadnji poti od dveh mater, je že mrliško zvonjenje naznanilo, da je po dolgi bolezni umrla šantej Marija na Polani, ki je bila sestra bivšega šolskega upravitelja Blaža Jur-

iz dobe Ludvika XVI., pa porča o »neskočno drznih dvigalih«; torej so bila tudi tedaj v modi. A šele elektrika jih je pravilno spravila na dan in šele sedanja dvigala so zares pripravna.

Pes reši gospodarja

Cuvaja živine Luisa Carlislea v Newtonbredi pri Belfastu na Irskem je napadel podivjan bik. Njegova hči je opazila nevarnost in je takoj izpustila škotskega ovčarskega psa. Pes je svojo gospodarju v nevarnosti nemudoma priskočil na pomoč. Planil je na bika, ki je hotel moža pravkar nabosti, in pred njegovimi pogumnimi napadi je pobesnela žival res stisnila rep med noge ter pobegnila.

In Gašpar trdi in trdi, da je živa in zdrava, mu prisega, da je res, in ni mogoče misliti, da bi ne govoril resnice...

Tedaj pa je neverjetno, da bi ga Veronika ne bila zatožila, da bi bila tiho o vsem tem, kako jo je silil in nazadnje nagnal, da se mu je rešila v prepad...

Sem in tja je lovil misli, pa jim ni prišel do kraja. Nič drugega: izvedeti mora, kako je zares, izvedeti in prepričati se, naj velja, kar hoče, da bo le vedel, na čem je.

* * *

Sonce se je že močno nagibalo, ko je prišel do Slemenca. Odtod je zavil v dolino. Tam, kjer se cepi pot na Veliko planino, je obstal in nekaj preudarjal, ali ne bi skočil tja v krčmo Na Fužini, da bi tam kaj izvedel. Ne! Danes ni bil volje, da bi jim odgovarjal na sto sitnih vprašanj; najmanj še mu je bilo za to, da bi srečal Špelo, krčmarjevo hčer. Zato se je obrnil na levo in kar počez skozi les proti Šmarju. Morda mu bo sreča mila, da bo slučajno kaj izprašal ali izvedel.

In res!

Poldrugo uro je lezel, in ko se je jelo mračiti, je pribrodil na šmarsko polje. Nekaj sto korakov pod njim je bila vas. Omecoval je za les, tedaj je zazvonilo večno luč. Nekaj ga je sililo, da je skočil čez

leso in jo ubral proti cerkvi. Tu se je splazil okoli pokopališča in oprezoval čez zid.

Kaj je zagledal?

Stranske duri so se odprle in skozi nje je stopila — Veronika v svoji svetli obleki, nekoliko je šepala in roko je držala v zavezi. Za njo je prišel bradati mežnar, ki je zarožljajal s ključem in zaklenil duri. Z blagoslovljeno vodo sta kropila po grobeh in tiho sta hodila med njimi. Potem je Veronika pokleknila na klečalnik pred žalostno Materjo božjo, da bi še tu pomolila, mežnar, njen ujec, pa je odhajal.

Anza si niti dihati ni upal; izza zida, skrit v košat bezgov grm, je strmel v dekle. Ali je mogoče? Ne, ta ženska je coprnica. Kdor čez Šmarsko steno pade, ne ostane živ, če ne zna coprati. Toda takega deviškega sijaja na licu čarovnice nimajo in tudi tako goreče moliti ne znajo.

Govoriti mora z njo, mora!

Nekaj časa je še okleval, potem se je ozri naokoli in se prepričal, da ni nikjer nikogar blizu. Dvignil se je izza zida in stopil pokonci ter dejal na glas:

»Veronika!«

Planila je kvišku in kriknila:

»Sveta Marija!«

»Tiho!« jo je opomnil, »saj ti ne storim nič, gotovo ne. Le kratko besedo bi rad s teboj govoril. Saj ostanem tukaj za zidom.«

(Dalje sledi.)